

РЕШЕНИЕ

№ 5647

гр. София, 23.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 24.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **1203** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.38, ал.6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против решение № Ж129/2012г. от 07.01.2013г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в частта, с която на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2700 лв. и жалба на [фирма] против същото решение в частта, с която на това дружество е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Заинтересованата страна В. И. В. не изразява становище по жалбите. ЗС [фирма] и [фирма] намират, че жалбите са основателни и молят да бъдат уважени.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбите са допустими, като подадени от лица, всяко от които има правен интерес от оспорването на решението в съответната му част, в законоустановения за това срок. Разгледани по същество, те са основателни.

Производството пред административния орган е образувано по жалба с рег. № Ж 129/20.06.2012 г., подадена от ЗС В. И. В. срещу „К. България М.“ ЕАД (Г.), в която били изложени твърдения, че от офис на дружеството е закупила мобилен апарат и е сключила двугодишен договор за ползване на мобилни услуги. За целта личната ѝ карта е била преснимана, въпреки несъгласието ѝ. Подателката изразила становище, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни от страна на мобилния

оператор, изразяваща се в предоставянето им на [фирма], както и на [фирма], като представила ксерокопия на: договор за мобилни услуги № 0826034/15.04.2005 г.; покана за доброволно изпълнение от [фирма]; уведомление от [фирма]; уведомление от 10.04.2012 г. от Г. и искова молба до Районен съд - [населено място].

Дружествата – жалбоподатели и ЗС са лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от същия закон, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Следователно, с процесното решение комисията се е произнесла съобразно предоставената ѝ компетентност.

На основание чл. 26 от АПК дружествата [фирма], [фирма] и [фирма] са уведомени за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК са изискани становища, както и относими към жалбата доказателства. Жалбоподателят [фирма] представил становище, в което заявил, че жалбоподателката е страна по три договора за мобилни услуги, не е заплатила в срок задълженията си, поради което са ѝ изпратени както месечните фактури, така и покани за доброволно изпълнение. Поради неплащане, мобилният оператор е възложил на [фирма] събирането на задължения от свои абонати, между които и В. В., с договор от 01.09.2010 г. Въпреки всички покани и действия не е последвало заплащане на дължимите и изискуеми задължения.

Процесното решение е взето по протокол № 45/05.12.2012 г. и мотивите към него следва да бъдат преценени, доколкото са представени по делото. Целта на закона, прогласена в чл. 1, ал. 2 ЗЗЛД, е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с посочената цел на закона.

Установява се от приложените в преписката договори за мобилни услуги 15.04.2005 г., от 11.08.2007 г. и от 15.02.2008 г., че са налице валидни правоотношения между страните, с оглед които ЗС В. В. е предоставила доброволно личните си данни и следователно извода, налице е изричното съгласие на физическото лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. [фирма] обработва по смисъла на § 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЗЛД личните данни на жалбоподателката във връзка с договорните отношения между страните. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД "разпространяване" на лични данни представлява обработване на лични данни. Съгласно т. 43 от Общите условия, които абонатът приема със сключването на индивидуален договор, потребителят се съгласява дружеството да предоставя личните му данни на други физически или юридически лица за целите на събиранията на вземанията, както и за изготвяне на кредитна оценка. В случая, след неплащане на дължими суми и след отправените покани за доброволно изпълнение, мобилният оператор е възложил за събиране на задължението ѝ на ЗС [фирма] на правно

основание - сключен на 01.09.2010 г. договор с този предмет. На правно основание - сключен на 17.09.2009 г. договор за цесия и пълномощно от 02.04.2010 г., е цедирано вземането на ЗС [фирма]. Последното встъпва в правата си на кредитор и предприема действия с оглед събирането на вземането. За извършеното прехвърляне, на жалбоподателката е изпратено уведомление от [фирма]. Следователно, личните данни на жалбоподателката са обработени законосъобразно от страна на администраторите на лични данни, в съответствие с императивните законови изисквания. По тези съображения, с особеното мнение на един от членовете, комисията е приела, че жалбата на ЗС В. В. е неоснователна.

Наред с горното, като служебно е проверил всички обстоятелства по делото, административният орган е приел, че е налице друго нарушение. Съгласно изискванията на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Посочено е в мотивите на оспорения акт, че видно от уведомление с изх. № 67/24.04.2012 г. от [фирма], приложено от В. В. към жалбата и към писмо с вх. № С-533/10.10.2012 г., мобилният оператор не е изпълнил това задължение. Уведомлението относно извършената цесия съдържа имената и ЕГН на трети лица, наред с тези на жалбоподателката. С тези действия администраторът на лични данни е нарушил императивни законови разпоредби, като не е предприел необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни на свои абонати от неправомерното им разпространяване. На следващо място, на правно основание - договор от 14.01.2010 г. със [фирма], дружеството [фирма] подготвя и изпраща информация към лица, с които фирмата за събиране на вземания е в някакви отношения. [фирма] изпълнява дейности по обработка на лични данни и подготовка на съобщения от името и за сметка на [фирма], какъвто е и настоящият случай. Видно от цитираното уведомление, дружеството е изпратило на ЗС В. В. личните данни - имена, ЕГН, номера на договори и адреси, както на самата нея, така и на други физически лица. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „разпространяване“ на лични данни е обработване на лични данни. С оглед своите правомощия, съдържащи се в чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защита на личните данни, КЗЛД констатира от събраните в хода на административното производство доказателства, че дружествата – жалбоподатели в настоящето производство като администратори на лични данни не са предприели необходимите технически и организационни мерки, като са изпратили на жалбоподателката информация по отношение на трети лица. Обемът от личните данни е такъв, че лицата могат да бъдат индивидуализирани. Обработването на лични данни е неправомерно, тъй като разпространявайки данните на други лица, различни от адресата, администраторите на лични данни са нарушили императивна разпоредба, съдържаща се в чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД. По тези съображения, и като съобразила характера и степента на нарушенията и обществените отношения, които те засягат, предвид засягането на правата на повече от едно физическо лице и, че наказанието е първо за всяко от двете дружества, на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 1 и т. 7 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД постановила процесното решение. С него е оставена без уважение жалбата В. И. В. срещу [фирма] (която част не е предмет на оспорване); наложена е имуществена санкция в размер на

2 700 (две хиляди и седемстотин) лева на същото дружество; наложена е имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева на [фирма].

Съдът в настоящия състав не споделя извода за осъществено и доказано нарушение на чл.23, ал.1 ЗЗЛД. Основателен е доводът на жалбоподателите, че документ с означение уведомление с изх. № 67/24.04.2012 г. не се намира в преписката, а що се отнася до представеното удостоверение със същия номер и дата, в него не е посочено, за кого се издава, а не са налице и никакви доказателства, по какъв начин ЗС В. В. се е сдобила с документа. Ето защо, представянето му от нея не налага несъмнен извод, че дружествата не са предприели необходимите технически и организационни мерки, за да защитят данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че решението е издадено от компетентен орган и в установената форма; при това са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като не са събрани доказателства за изпълнение на законово задължение. В резултат, решението не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя [фирма] искане възстановяване на разноските. Установява се по делото общ размер на последните: 53 (петдесет и три) лева, от които 50 лв. държавна такса и 3 лв. друга такса. Наред с тях, на основание чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс във вр. с чл.144 АПК, следва да бъде заплатено и юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № Ж129/2012г. от 07.01.2013г. на Комисията за защита на личните данни В ЧАСТТА, с която на [фирма], с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2700 (две хиляди и седемстотин) лева И В ЧАСТТА, с която на [фирма], с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни, да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 203 (двеста и три) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния касационен съд.

Съдия: